

F. Karpiński

mel. kolędy polskiej

1. Bóg się ro - dzi, moc tru-chle - je, Pan nie-bio-sów ob - na - zo - ny.
2. Cóż masz, nie - bo, nad zie-mia - ny? Bóg po - rzu - cił szczę-ście swo - je,
3. W nędz - nej szo - pie u - ro - dzo - ny, żłób Mu za ko - leb - kę da - no.
4. Po - tem i kró - le wi - dzia - ni ci - sną się mię-dzy pro - sto - tą,
5. Pod - nieś rę - kę, Sy - nu Bo - ży, bło - go - sław oj - czyz - nę mi - łą,

1. O - gień krze-pnie, blask ciem-nie - je, ma gra - ni - ce Nie-skoń - czo - ny.
2. wszedł po - mię - dzy lud znę - ka - ny, dzie-łac z nim tru - dy i zno - je.
3. Cóż jest, czym był o - to - czo - ny? By - dło, pas - te - rze i sia - no!
4. nio - sąc da - ry Pa - nu w da - ni: mir - rę, ka - dzi-dło i zło - to;
5. w do - brych ra - dach, w do - brym by - cie, wspie - raj jej si - łą swą si - łą.

1. Wzgar - dzo - ny, o - kry - ty chwa - łą, śmier - tel - ny Król nad wie - ka - mi.
2. Ach, wy - cier - piął On nie - ma - ło, żeś - my by - li win - ni sa - mi.
3. U - bo - dzy, was to spot - ka - ło wi - tać Go przed bo - ga - cza - mi.
4. Bó - stwo to ra - zem zmie - sza - ło z wieś - nia - czy - mi o - fia - ra - mi.
5. Dom nasz i ma - jęt - ność ca - łą, i Two - je wio - ski z mia - sta - mi.

- 1-5. A Sło - wo cia - łem się sta - ło i miesz - ka - ło mię - dzy na - mi.